

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

LEGE

**privind regimul juridic al unor imobile preluate
în mod abuziv de stat în perioada
6 martie 1945 – 22 decembrie 1989**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1.- (1) Imobilele preluate în mod abuziv de stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice după 6 martie 1945, precum și cele preluate de stat în baza Legii nr.139/1940, asupra rechizițiilor și nerestituite se restituie, de regulă, în natură, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri ori servicii oferite în echivalent de deținător cu acordul persoanei îndreptățite, acordare de acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, de titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare sau de despăgubiri bănești.

(3) Măsurile reparatorii prin echivalent pot fi combinate.

Art.2.- (1) În sensul prezentei legi, prin *imobile preluate în mod abuziv* se înțelege:

a) imobilele naționalizate prin Legea nr. 119/1948 pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere și de transporturi, precum și cele naționalizate fără titlu;

b) imobilele preluate prin confiscarea averii, ca urmare a unei hotărâri judecătorești de condamnare pentru infracțiuni de natură politică, prevăzute de legislația penală, săvârșite ca manifestare a opoziției față de sistemul totalitar comunist;

c) imobilele donate statului sau altor persoane juridice în baza unor acte normative speciale adoptate în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și alte imobile donate statului dacă s-a admis acțiunea în anulare sau în constatarea nulității donației, formulată în condițiile Codului civil, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

d) imobilele preluate de stat pentru neplata impozitelor din motive independente de voința proprietarului sau cele considerate a fi fost abandonate, în baza unei dispoziții administrative sau a unei hotărâri judecătorești, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989;

e) imobilele preluate de stat în baza unor legi sau a altor acte normative nepublicate, la data preluării, în Monitorul Oficial sau în Buletinul Oficial;

f) imobilele preluate de stat în baza Legii nr.139/1940 asupra rechizițiilor și care nu au fost restituite, ori pentru care aceste persoane nu au primit compensații echitabile;

g) orice alte imobile preluate de stat cu titlu valabil, astfel cum este definit la art.6 alin.(1) din Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia;

h) orice alte imobile preluate fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data preluării, precum și cele preluate fără temei legal prin acte de dispoziție ale organelor locale, ale puterii sau administrației de stat.

(2) Persoanele ale căror imobile au fost preluate fără titlu valabil își păstrează calitatea de proprietari avută la data preluării, pe care o exercită după primirea titlului valabil, conform prevederilor prezentei legi .

Art.3.- (1) Sunt îndreptăţite, în înţelesul prezentei legi, la măsuri reparatorii constând în restituire în natură sau, după caz, prin echivalent:

a) persoanele fizice, proprietari ai imobilelor la data preluării în mod abuziv a acestora:

b) persoanele fizice, asociaţi ai persoanei juridice care deţinea imobilele şi alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv;

c) persoanele juridice proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv de stat, de organizaţii cooperatiste sau de orice alte persoane juridice după 6 martie 1945, dacă şi-au continuat activitatea ca persoană juridică până la intrarea în vigoare a prezentei legi, sau dacă activitatea lor a fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989 şi ele şi-au reluat activitatea după data de 22 decembrie 1989, precum şi partidele politice a căror activitate a fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989.

Art.4.- (1) În cazul în care restituirea este cerută de mai multe persoane îndreptăţite, dreptul de proprietate se constată sau se stabileşte în cote părţi ideale, potrivit dreptului comun.

(2) De prevederile prezentei legi beneficiază şi moştenitorii persoanelor fizice îndreptăţite.

(3) Succesibilii care, după data de 6 martie 1945, nu au acceptat moştenirea sunt repuşi de drept în termenul de acceptare a succesiunii pentru bunurile care fac obiectul prezentei legi. Cererea de restituire are valoare de acceptare a succesiunii pentru bunurile a căror restituire se solicită în temeiul prezentei legi.

Art.5.- Nu sunt îndreptăţite la restituire sau la alte măsuri reparatorii persoanele care au primit despăgubiri potrivit acordurilor internaţionale încheiate de România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, enumerate în Anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art.6.- (1) Prin *imobile*, în sensul prezentei legi, se înţeleg terenurile cu sau fără construcţii cu oricare din destinaţiile avute la data preluării în mod abuziv, precum şi bunurile mobile devenite

imobile prin încorporare în aceste construcții, inclusiv terenurile fără construcții afectate de lucrări de investiții de interes public aprobate, dacă nu a început construcția acestora.

(2) Măsurile reparatorii privesc și utilajele și instalațiile preluate de stat sau de alte persoane juridice odată cu imobilul, afară de cazul în care au fost înlocuite, casate și distruse.

Art.7.- (1) De regulă, imobilele preluate în mod abuziv se restituie în natură.

(2) Dacă restituirea în natură este posibilă, persoana îndreptățită nu poate opta pentru măsuri reparatorii prin echivalent decât în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

Art.8. - (1) Nu intră sub incidența prezentei legi terenurile al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr.18/1991, republicată, și Legea nr.1/2000.

(2) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale. Până la adoptarea acestor reglementări, este interzisă înstrăinarea imobilelor în cauză sau schimbarea destinației acestora.

CAPITOLUL II

Restituirea în natură sau măsuri reparatorii prin echivalent

Art.9.- (1) Imobilele preluate în mod abuziv, indiferent în detenția cui se află în prezent, se restituie în natură, în starea în care se află la data cererii de restituire și libere de orice sarcini.

(2) În cazul imobilelor care aveau numai altă destinație decât aceea de locuință, care au fost demolate sau a căror restituire în natură, în tot sau în parte, nu este posibilă, restituirea prin măsuri reparatorii în echivalent se face prin acordarea de titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare, de acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital ori prin compensarea cu

alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de deținător cu acordul persoanei îndreptățite.

Art.10.- (1) În situația imobilelor preluate în mod abuziv și demolate total sau parțial, restituirea în natură se dispune pentru terenul liber și pentru construcțiile rămase nedemolate, cu respectarea documentațiilor de urbanism legal aprobate, iar pentru construcțiile demolate și terenurile ocupate, măsurile reparatorii se fac prin echivalent.

(2) În cazul în care pe terenurile imobilelor preluate în mod abuziv s-au ridicat construcții, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămasă liberă, cu respectarea documentațiilor de urbanism legal aprobate.

(3) Se restituie în natură terenurile pe care s-au ridicat construcții neautorizate în condițiile legii după 1 ianuarie 1990, precum și construcții ușoare sau demontabile.

(4) În cazul imobilelor preluate în mod abuziv și distruse ca urmare a unor calamități naturale, persoana îndreptățită beneficiază de restituirea în natură pentru terenul liber. Dacă terenul nu este liber, măsurile reparatorii pentru acesta se stabilesc în echivalent.

(5) Dispozițiile alin.(4) se aplică în mod corespunzător și imobilelor rechiziționate în baza Legii nr.139/1940 sau distruse în timpul războiului.

(6) Valoarea corespunzătoare a construcțiilor preluate în mod abuziv și demolate se stabilește potrivit actelor normative în vigoare la data demolării, actualizată cu indicele inflației la data plății efective, în limitele stabilite prin lege.

(7) Valoarea terenurilor, precum și a construcțiilor nedemolate preluate în mod abuziv care nu se pot restitui în natură se stabilește potrivit actelor normative în vigoare.

(8) În situațiile prevăzute la alin.(1), (2) și alin.(4), măsurile reparatorii în echivalent sunt cele prevăzute de art.9 alin.(2), la alegerea persoanei îndreptățite.

(9) În situațiile prevăzute la alin.(1), (2) și alin.(4), pentru imobilele care aveau numai altă destinație decât aceea de locuință, măsurile reparatorii prin echivalent se stabilesc potrivit art.9 alin.(2).

Art.11.- (1) Imobilele expropriate și ale căror construcții nu au fost demolate se pot restitui integral în natură persoanelor îndreptățite, dacă nu au fost înstrăinate cu respectarea dispozițiilor legale. Dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu indicele inflației.

(2) În cazul în care construcțiile expropriate au fost demolate parțial sau total, dar nu s-au executat lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, terenul liber se restituie în natură cu construcțiile rămase, iar pentru construcțiile demolate, măsurile reparatorii se fac în echivalent. Dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea este condiționată de rambursarea diferenței dintre valoarea despăgubirii primite și valoarea construcțiilor demolate, actualizată cu indicele inflației.

(3) În cazul în care construcțiile expropriate au fost integral demolate și lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă terenul parțial, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămasă liberă, pentru cea ocupată de construcții noi și pentru cea necesară bunei utilizări a acestora, măsurile reparatorii făcându-se în echivalent.

(4) În cazul în care lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă funcțional terenul afectat, măsurile reparatorii se fac în echivalent pentru întregul imobil.

(5) Valoarea construcțiilor expropriate în vederea demolării se stabilește potrivit actelor normative în vigoare la data exproprierii și se actualizează cu indicele inflației la data plății efective.

(6) Valoarea terenurilor aparținând imobilelor expropriate în vederea demolării se stabilește potrivit actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (2), (3) și alin.(4), valoarea măsurilor reparatorii în echivalent se stabilește prin scăderea valorii actualizate a despăgubirilor primite pentru teren, respectiv pentru construcții, din valoarea corespunzătoare a părții din imobilul expropriat - teren și construcții - care nu se poate restitui în natură, calculată potrivit alin. (5) și (6).

(8) Pentru situațiile prevăzute la alin.(2), (3) și alin.(4), măsurile reparatorii prin echivalent constau în acordarea de titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în

acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea persoanei îndreptățite.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (2), (3) și alin.(4), pentru imobilele care aveau numai altă destinație decât aceea de locuință, măsurile reparatorii prin echivalent se fac potrivit art. 9 alin.(2).

Art.12.- (1) În situația imobilelor preluate cu titlu valabil, deținute de stat, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică, dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu indicele inflației.

(2) Persoana îndreptățită poate opta, în situațiile prevăzute la alin. (1), în cazul în care despăgubirea primită nu a fost corespunzătoare valorii imobilului, pentru completarea în echivalent a despăgubirii de la valoarea actualizată cu indicele inflației a despăgubirii primite, până la valoarea corespunzătoare a imobilului.

(3) Valoarea corespunzătoare pentru construcții se stabilește potrivit prevederilor art.11 alin. (5), iar cea pentru teren se stabilește potrivit prevederilor art. 11 alin. (6).

(4) Măsurile reparatorii prin echivalent pentru situațiile prevăzute la alin. (2) se stabilesc prin acordarea de titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea persoanei îndreptățite.

Art.13.- (1) În cazul imobilelor restituite prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească, sunt aplicabile prevederile privind contractele de închiriere din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.

(2) Contractele de închiriere pentru imobilele restituite în natură ocupate de misiunile diplomatice, oficiile consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România și de personalul străin al acestora se prelungesc de drept pentru o perioadă de 5 ani, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului.

Art.14.- (1) Dacă imobilul prevăzut la art.13 alin.(1) face obiectul unui contract de concesiune, locație de gestiune, asociere în participațiune sau al unei operațiuni de leasing, persoana îndreptățită poate opta pentru restituirea în natură sau pentru măsuri reparatorii în echivalent.

(2) În situația opțiunii pentru restituirea în natură, persoana îndreptățită se va subroga în drepturile statului sau ale persoanei juridice deținătoare în contractele prevăzute la alin.(1), dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.

Art.15.- (1) Contractele de închiriere prevăzute de art.6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se vor încheia pentru o perioadă de 5 ani. În cazul în care i se pune la dispoziție chiriașului o altă locuință corespunzătoare, acesta este obligat să elibereze de îndată locuința ocupată.

(2) Neîncheierea noului contract de închiriere, în cazul prevăzut de art. 9 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, cauzată de neînțelegerea asupra cuantumului chiriei cerută de proprietar sau de pretenția acestuia de restrângere a suprafeței locative pentru persoanele prevăzute la art.32 alin.(1) din aceeași ordonanță, atrage prelungirea de drept a contractului de închiriere până la încheierea noului contract.

(3) Pentru chiriașii persoane fizice din imobilele restituite în natură, precum și pentru cei din locuințele prevăzute la art. 26 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, ale căror venituri nete lunare pe membru de familie se situează între venitul mediu net lunar pe economie și dublul acestuia, nivelul maxim al chiriei nu poate depăși 25% din venitul net lunar pe familie. Dispozițiile art.31 alin.(2) și art.33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.40/1999 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care chiria astfel calculată este mai mică decât cea calculată potrivit art.26-30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, proprietarul este scutit de impozitul pe teren și clădire, de impozitul pe chirie și este exonerat de răspundere pentru obligațiile ce-i revin pe durata contractului de închiriere respectiv.

(4) Pentru persoanele cu handicap, pentru persoanele prevăzute în Legea nr.42/1990, Legea nr.44/1994 și în Decretul-Lege

nr.118/1990 la efectuarea schimbului obligatoriu prevăzut la Capitolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, locuința oferită trebuie să asigure condiții de folosință similare celor existente în locuința deținută.

(5) Chiriașii ale căror contracte de închiriere nu s-au reînnoit pentru motivele prevăzute la art. 14 alin.(2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.40/1999 au prioritate la acordarea înlesnirilor prevăzute de Legea locuinței nr.114/1996, republicată, precum și a celor prevăzute de Legea nr.152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe.

Art.16.- (1) În situația imobilelor ocupate de unități de învățământ, de sănătate, așezăminte social-culturale sau instituții publice, sedii de partide politice legal înregistrate, de sindicate sau organizații neguvernamentale, precum și de persoanele prevăzute la art.13 alin.(2), necesare continuării activităților de interes public, social, cultural sau obștesc, foștilor proprietari li se acordă măsuri reparatorii prin echivalent, în condițiile prezentei legi.

(2) Ministerele de resort, precum și celelalte instituții publice vor propune, iar Guvernul va stabili, prin hotărâre, imobilele ce nu vor fi retrocedate în natură potrivit alin.(1).

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) nu se aplică imobilelor preluate fără titlu.

(4) Litigiile se soluționează potrivit dreptului comun, cu celeritate.

Art.17.- (1) Statul, precum și instituțiile publice, unitățile de învățământ sau așezămintele social - culturale care ocupă imobilul cu contract de închiriere au drept de preempțiune la cumpărarea acestuia.

(2) Acest drept se poate exercita, sub sancțiunea decăderii, în termen de 90 de zile de la data primirii notificării privind intenția de vânzare.

(3) Notificarea se face prin executorul judecătoresc, potrivit legii.

(4) Contractele de vânzare - cumpărare încheiate cu încălcarea dreptului de preempțiune sunt lovite de nulitate.

Art.18.- (1) Măsurile reparatorii se fac numai în echivalent și în următoarele cazuri:

a) persoana îndreptățită era asociat la persoana juridică proprietară a imobilelor și activelor la data preluării acestora în mod abuziv, cu excepția cazului în care persoana îndreptățită era unic asociat sau persoanele îndreptățite asociate erau membri ai aceleiași familii;

b) imobilul nu mai există la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția imobilelor distruse ca urmare a unor calamități naturale;

c) imobilul a fost transformat, astfel încât a devenit un imobil nou în raport cu cel preluat, dacă părțile nu au convenit altfel.

d) imobilul a fost înstrăinat fostului chiriaș cu respectarea dispozițiilor Legii nr.112/1995.

Art.19.- (1) Persoanele care au primit despăgubiri în condițiile Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului pot solicita numai restituirea în natură, cu obligația returnării sumei reprezentând despăgubirea primită, actualizată cu indicele inflației, dacă imobilul nu a fost vândut până la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul în care persoana îndreptățită a optat pentru despăgubiri și imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr.112/1995 până la intrarea în vigoare a prezentei legi, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii pentru valoarea corespunzătoare a întregului imobil, teren și construcții. Dacă persoanele îndreptățite au primit despăgubiri, ele au dreptul la diferența între valoarea încasată actualizată cu indicele inflației și valoarea corespunzătoare a imobilului care se acoperă prin acordarea de titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare sau prin acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea persoanei fizice sau juridice îndreptățite. Dacă persoanei îndreptățite i s-a stabilit despăgubirea potrivit prevederilor Legii nr.112/1995 și nu a încasat-o, valoarea astfel stabilită i se va acorda în despăgubiri bănești, iar diferența până la valoarea corespunzătoare a imobilului se va acoperi prin acordarea de titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de

privatizare sau prin acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea acesteia.

(3) În cazul în care valoarea despăgubirii nu a fost încă stabilită potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, calculul și plata măsurilor reparatorii se vor face potrivit alin.(2).

(4) Persoanele îndreptățite care nu au formulat cereri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, precum și cele ale căror cereri au fost respinse ori nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au dreptul de a formula o asemenea cerere în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL III

Proceduri de restituire

Art.20.- (1) Imobilele – terenuri și construcții – preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar sau asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.

(2) Prevederile alin.(1) sunt aplicabile și în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală ori o organizație cooperatistă este acționar sau asociat minoritar al unității care deține imobilul, dacă valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.

(3) În cazul primăriilor, restituirea în natură sau prin echivalent către persoana îndreptățită se face prin dispoziția motivată a primarilor, respectiv a primarului general al municipiului București.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin.(1) și (2), în cazul bunurilor deținute de o organizație cooperatistă, persoana îndreptățită

poate opta și pentru măsuri reparatorii prin echivalent constând în compensare cu alte bunuri ori servicii sau despăgubiri bănești.

Art.21.- (1) - Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.

(2) Notificarea va cuprinde denumirea și adresa persoanei notificate, elementele de identificare a persoanei îndreptățite, elementele de identificare a bunului imobil solicitat, precum și valoarea estimată a acestuia.

(3) Notificarea va fi comunicată prin executorul judecătoresc de pe lângă judecătoria în a cărei circumscripție se află imobilul solicitat sau în a cărei circumscripție își are sediul persoana juridică deținătoare a imobilului. Executorul judecătoresc va înregistra notificarea și o va comunica persoanei notificate în termen de 7 zile de la data înregistrării.

(4) Notificarea înregistrată face dovada deplină în fața oricăror autorități, persoane fizice sau juridice a respectării termenului prevăzut la alin.(1), chiar dacă a fost adresată altei unități decât cea care deține imobilul.

(5) Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

Art.22.- Actele doveditoare ale dreptului de proprietate, precum și, în cazul moștenitorilor, cele care atestă această calitate vor fi depuse ca anexe ale notificării, o dată cu aceasta, sau în termen de cel mult 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art.23.- (1) În termen de 60 de zile de la înregistrarea notificării sau, după caz, de la data depunerii actelor doveditoare potrivit art. 22, unitatea deținătoare este obligată să se pronunțe, prin decizie sau, după caz, dispoziție motivată, asupra cererii de restituire în natură.

(2) Persoana îndreptățită are dreptul să susțină în fața organelor de conducere ale unității deținătoare cererea de restituire în

natură. În acest scop, ea va fi invitată în scris, în timp util, să ia parte la lucrările organului de conducere al unității deținătoare.

(3) Decizia sau, după caz, dispoziția motivată se comunică persoanei îndreptățite în termen de cel mult 10 zile de la data adoptării.

(4) Decizia sau, după caz, dispoziția de aprobare a restituirii în natură a imobilului face dovada proprietății persoanei îndreptățite asupra acestuia, are forța probantă a unui înscris autentic și constituie titlu executoriu pentru punerea în posesie, după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară.

(5) Decizia sau, după caz, dispoziția prevăzută la alin. (4) trebuie pusă în executare în termen de 3 ani de la data primirii ei de către persoana îndreptățită.

(6) Prevederile alin. (1) – (5) sunt aplicabile și dispozițiilor emise de primari potrivit art. 20 alin. (3).

Art.24.- (1) - Dacă restituirea în natură nu este aprobată sau nu este posibilă, după caz, deținătorul imobilului este obligat ca, prin decizie sau, după caz, dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 23 alin.(1), să facă persoanei îndreptățite o ofertă de restituire prin echivalent corespunzătoare valorii imobilului.

(2) În cazul imobilelor cu destinația de locuințe, dacă restituirea în natură nu este posibilă, oferta de restituire prin echivalent se poate face sub forma unor despăgubiri bănești. Persoana îndreptățită poate opta pentru celelalte forme de restituire prin echivalent corespunzătoare valorii imobilului.

(3) În termen de 60 de zile de la primirea ofertei, persoana îndreptățită este obligată să răspundă în scris dacă acceptă sau refuză oferta. Lipsa răspunsului scris echivalează cu neacceptarea ofertei.

(4) Dacă oferta acceptată constă din bunuri imobile, sunt aplicabile prevederile art. 23 alin. (4).

(5) Dacă oferta acceptată constă din bunuri mobile sau servicii, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun în materie, după caz.

(6) Dacă oferta acceptată constă în titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare sau, după caz, în acțiuni, persoana îndreptățită va urma procedura prevăzută la capitolul IV.

(7) Dacă oferta este refuzată potrivit alin. (3), persoana îndreptățită poate ataca în justiție decizia prevăzută la alin. (1), în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(8) Competența de soluționare revine secției civile a tribunalului în a cărui rază se află sediul unității deținatoare. Hotărârea tribunalului este supusă căilor legale de atac.

Art.25.- (1) Dispozițiile art. 23 sunt aplicabile și în situația în care persoana juridică notificată deține numai în parte bunurile imobile solicitate. În această situație, persoana juridică deținatoare va emite decizia motivată de retrocedare numai pentru partea din imobil pe care o deține.

(2) Persoana juridică notificată va comunica persoanei îndreptățite toate datele privind persoana fizică sau juridică deținatoare a celeilalte părți din imobilul solicitat. Totodată, va anexa comunicării și copii după actele de transfer ale dreptului de proprietate sau, după caz, de administrare. În cazul în care nu deține aceste date, persoana juridică notificată va comunica acest fapt persoanei îndreptățite.

(3) Comunicarea prevăzută la alin. (2) și, după caz, actele anexate vor fi transmise persoanei îndreptățite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(4) Termenul de 6 luni prevăzut la art. 21 alin. (1) curge în acest caz de la data primirii comunicării prevăzută la alin. (3).

(5) Dispozițiile alin. (2), (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care unitatea notificată nu deține nici măcar în parte imobilul solicitat, dar comunică persoanei îndreptățite datele de identificare ale unității deținatoare.

(6) Dispozițiile art. 24 se aplică în mod corespunzător.

Art.26.- (1) În cazul în care persoana îndreptățită nu cunoaște deținătorul bunului imobil solicitat, notificarea se va trimite primăriei în raza căreia se află imobilul, respectiv Primăriei municipiului București. Termenul de 6 luni prevăzut la art.21 alin.(1) curge, după caz, de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau de la data primirii comunicării prevăzută la art. 25 alin.(3).

(2) În termen de 30 de zile, primăria notificată este obligată să identifice unitatea deținătoare și să comunice persoanei îndreptățite elementele de identificare ale acesteia.

(3) În cazul în care unitatea deținătoare nu a fost identificată, persoana îndreptățită poate chema în judecată statul, prin Ministerul Finanțelor, în termen de 90 de zile de la data la care a expirat termenul prevăzut la alin (1), dacă nu a primit comunicarea din partea primăriei, sau de la data comunicării, solicitând restituirea în natură sau, după caz, măsuri reparatorii prin echivalent în formele prevăzute de prezenta lege.

Art.27.- (1) Pentru imobilele preluate cu titlu valabil evidențiate în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent, constând în bunuri ori servicii oferite în echivalent de deținător cu acordul persoanei îndreptățite, acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital sau titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare corespunzătoare valorii imobilelor solicitate.

(2) Notificarea, prin care se solicită restituirea potrivit alin. (1), se adresează instituției publice implicate care a efectuat privatizarea – Fondului Proprietății de Stat, ministerul de resort, autoritatea administrației publice locale - în raza căreia este sau era situat imobilul, indiferent de valoarea acestuia.

(3) În situația bunurilor imobile înstrăinate sub orice formă din patrimoniul administrației publice centrale sau locale, persoana îndreptățită va notifica organele de conducere ale acesteia. În acest caz, măsurile reparatorii în echivalent sunt cele prevăzute la art.9 alin.(2), la alegerea persoanei îndreptățite.

(4) Pentru imobilele preluate cu titlu valabil, care au fost deținute de o organizație cooperatistă și au fost înstrăinate de aceasta, cu respectarea legii, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii în echivalent constând în bunuri ori servicii sau despăgubiri bănești. Notificarea se adresează organizației cooperatiste care a deținut imobilul, indiferent de valoarea acestuia.

Art.28.- (1) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptățite, organele de conducere ale instituției publice

implicată în privatizare prevăzute la art.27 alin.(2), respectiv ale organizației cooperatiste prevăzute la art.27 alin.(4) vor stabili, prin decizie sau, după caz, dispoziție motivată, valoarea și modalitatea măsurilor reparatorii corespunzătoare convenite prin negociere.

(2) Termenul de 60 de zile prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit numai la cererea persoanei îndreptățite în vederea completării dovezilor necesare sau în caz de imposibilitate a prezentării persoanei îndreptățite, dovedită cu înscrisuri. Prelungirea termenului în vederea completării dovezilor necesare nu poate depăși 18 luni de la data înregistrării notificării sub sancțiunea soluționării cererii pe baza actelor doveditoare existente la dosar.

Art.29.- Decizia sau, după caz, dispoziția motivată a organului de conducere al instituției publice implicată în privatizare, respectiv al organizației cooperatiste se va emite pe baza avizului organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor și se comunică persoanei îndreptățite în termen de 15 zile de la data adoptării. Dispozițiile art.23 alin.(4) se aplică în mod corespunzător. La emiterea avizului, emis în baza dispozițiilor prezentului alineat, se va avea în vedere respectarea condițiilor de fond și de formă ale prezentei legi.

Art.30.- (1) În termen de 6 luni de la primirea deciziei sau, după caz, dispoziției motivate care conferă dreptul de a primi titluri de stat, persoana îndreptățită este obligată să solicite Ministerului Finanțelor eliberarea acestor titluri, sub sancțiunea diminuării valorii stabilite cu 10% în caz de întârziere.

(2) În termen de 3 luni de la primirea cererii persoanei îndreptățite, Ministerul Finanțelor este obligat să elibereze titlurile de valoare garantate de stat, sub sancțiunea plății unor penalități de întârziere de 0,1% pe zi din valoarea sumei totale.

Art.31.- (1) Dacă în termenul stabilit de prezenta lege la art.28 alin.(1) nu s-a convenit asupra valorii corespunzătoare și a modalităților de acordare a măsurilor reparatorii, se va încheia un proces-verbal de divergență.

(2) În termen de 6 luni de la data procesului-verbal de divergență, persoana îndreptățită se poate adresa secției civile a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul persoanei juridice

cu care este în litigiu, sub sancțiunea pierderii dreptului la măsurile reparatorii prevăzute de prezenta lege.

(3) Cererea se va judeca cu celeritate. La primirea cererii, se va fixa un prim termen cu citarea părților în camera de consiliu, la care se va dispune efectuarea unei expertize având ca obiect stabilirea valorii corespunzătoare a imobilului în vederea acordării măsurilor reparatorii prin echivalent și se va desemna un expert tehnic sau contabil, după caz. Valoarea corespunzătoare va fi stabilită numai pe bază de expertiză tehnică, care va ține seama și de sarcinile bunului.

(4) Dacă persoana îndreptățită optează prin cerere pentru titluri de valoare nominale, va fi citat în cauză și Ministerul Finanțelor.

(5) Hotărârea tribunalului este supusă căilor legale de atac.

(6) În cazul în care persoana îndreptățită a optat în cererea adresată justiției pentru acțiuni, prin hotărârea judecătorească instanța va constata valoarea corespunzătoare stabilită prin expertiză și va obliga instituția publică implicată în privatizare să emită o decizie sau, după caz, dispoziție motivată în temeiul căreia persoana îndreptățită va primi acțiuni.

(7) Dacă persoana îndreptățită a optat în cerere pentru titluri de valoare nominale folosite exclusiv în procesul de privatizare, prin hotărârea judecătorească instanța va constata valoarea corespunzătoare stabilită prin expertiză și va obliga Ministerul Finanțelor să emită titlurile respective.

Art.32.- (1) Persoanele care aveau calitatea de asociați ai persoanelor juridice naționalizate prin Legea nr. 119/1948 sau alte acte normative au dreptul la măsuri reparatorii constând în acțiuni acordate cu precădere la societatea comercială care a preluat patrimoniul persoanei juridice naționalizate sau cu prioritate la o altă societate comercială tranzacționată pe piața de capital.

(2) De prevederile alin. (1) nu beneficiază persoanele fizice sau juridice care au primit despăgubiri până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile art. 5.

(3) Acțiunile se vor acorda, la cererea persoanei îndreptățite, de către instituția publică implicată în privatizarea societății comerciale menționate la alin. (1).

(4) Recalcularea valorii acțiunilor se face de către instituția publică implicată în privatizare în baza valorii activului net din ultimul bilanț contabil publicat în Monitorul Oficial al României sau înregistrat la Registrul Comerțului înaintea naționalizării, cu utilizarea coeficientului de actualizare stabilit de Banca Națională a României și a indicelui inflației stabilit de Comisia Națională de Statistică.

(5) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Banca Națională a României va stabili coeficientul de actualizare a valorii leului de la data de 11 iunie 1948 până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptățite sau în termenul prelungit conform art.28, instituția publică implicată în privatizare va stabili prin decizie sau, după caz, dispoziție motivată valoarea recalculată a acțiunilor.

(7) Dacă persoana îndreptățită solicită acțiuni, instituția publică implicată în privatizare va stabili, în urma negocierii, prin decizie sau, după caz, dispoziție motivată societățile comerciale și numărul de acțiuni corespunzătoare valorii recalculate.

(8) Persoana îndreptățită poate negocia cu instituția publică implicată în privatizare și alte forme de măsuri reparatorii în echivalent, cu excepția titlurilor de stat și a despăgubirilor bănești.

Art.33.- (1) În situația imobilelor pentru care la art.10 și 11 a fost stabilită restituirea în echivalent, persoana îndreptățită adresează notificarea prevăzută la art. 21 alin. (1) primăriei în raza căreia s-a aflat imobilul, respectiv primăriei municipiului București.

(2) Măsurile reparatorii în echivalent se stabilesc prin dispoziția motivată a primarului, respectiv a primarului general al municipiului București, cu avizul organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor dat în urma verificării condițiilor de formă și de fond prevăzute de prezenta lege.

(3) Dispozițiile art. 21-26 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV

Măsuri reparatorii prin echivalent sub formă de titluri de valoare nominale sau acțiuni

Art. 34.- (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor va elabora metodologia emiterii, înregistrării și utilizării titlurilor de valoare nominale prevăzute de aceasta.

(2) Titlurile de valoare nominale emise de Ministerul Finanțelor conform art.30 alin.(2) pot circula pe piață și pot fi folosite exclusiv în procesul de privatizare.

(3) Instituțiile implicate în privatizare, precum și Fondul Proprietății de Stat sunt obligate să primească în plată titlurile de valoare nominale prevăzute de prezentul articol pentru cumpărarea de acțiuni și active ale societăților comerciale în curs de privatizare.

(4) Termenul de răscumpărare este de 7 ani de la data emisiunii, la valoarea actualizată în raport cu indicele de inflație.

Art.35.- (1) În cazul în care măsurile reparatorii în echivalent se fac prin acțiuni, persoana îndreptățită se adresează uneia din instituțiile publice implicate în privatizare, prevăzute la art. 27 alin. (2), cu o cerere, în termen de 60 de zile de la primirea deciziei sau, după caz, dispoziției motivate.

(2) Instituția publică implicată în privatizare este obligată ca, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii, să invite persoana îndreptățită pentru a negocia măsurile reparatorii în echivalent.

CAPITOLUL V

Măsuri reparatorii prin echivalent sub formă de despăgubiri bănești

Art.36.- (1) Despăgubirile bănești se acordă conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Notificările prin care persoana îndreptățită solicită, potrivit dispozițiilor prezentei legi, acordarea de despăgubiri bănești sau optează pentru despăgubiri bănești în cazurile prevăzute de lege,

se adresează prefecturii în raza căreia se află ori s-a aflat imobilul preluat abuziv, în termenul și în condițiile reglementate de art.21.

(3) În cazul în care persoana îndreptățită a solicitat restituirea în natură, dar aceasta nu a fost aprobată sau nu este posibilă, potrivit legii, unitatea detinătoare sau, după caz, primăria va transmite decizia, respectiv dispoziția privind oferta de acordare a despăgubirilor bănești, prefecturii în raza căreia acestea își au sediul, în termen de 60 de zile de la primirea notificării. Dacă valoarea imobilului s-a stabilit prin expertiză se va anexa și o copie a expertizei, iar dacă oferta nu a fost acceptată și persoana îndreptățită s-a adresat instanței se va face această mențiune.

(4) În cazul în care nu s-a efectuat o expertiză pentru stabilirea valorii imobilului, decizia sau, după caz, dispoziția menționată la alin.(2) va cuprinde, în mod obligatoriu valoarea estimativă a acestuia.

Art.37.- După centralizarea notificărilor și a ofertelor de acordare a despăgubirilor bănești, prefecturile vor transmite centralizatoarele, împreună cu materialele primite, Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Art.38.- Pentru evaluarea despăgubirilor bănești ce urmează a fi acordate persoanelor îndreptățite, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se va constitui, prin decizie a primului-ministru, o comisie interministerială formată din 2-3 reprezentanți ai Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, Ministerului Finanțelor și Ministerului Funcției Publice.

Art.39.- Secretariatul comisiei interministeriale se asigură de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Art.40.- Pe baza evaluării despăgubirilor bănești, în termen de un an de la expirarea termenului de 6 luni prevăzut de lege pentru depunerea notificărilor, prin lege specială, se vor reglementa modalitățile, cuantumul și procedurile de acordare a despăgubirilor bănești, care pot fi plafonate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.41.- Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă sau penală.

Art.42.- (1) Distrugerile și degradările cauzate imobilelor care fac obiectul prezentei legi după intrarea în vigoare a acesteia și până în momentul predării efective către persoana îndreptățită cad în sarcina deținătorului imobilului.

(2) Deținătorul imobilului, în prezența persoanei îndreptățite, va încheia un proces-verbal privind starea de fapt a imobilului, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.

(3) În cazul nerespectării de către deținătorul imobilului a termenului prevăzut la alin.(2), persoana îndreptățită se poate adresa executorului judecătoresc, care va întocmi procesul-verbal privind situația reală a imobilului.

(4) În vederea recuperării cheltuielilor suportate de persoana îndreptățită pentru întocmirea procesului-verbal privind situația de fapt a imobilului prin executorul judecătoresc, copia legalizată a procesului verbal constituie titlu executoriu împotriva deținătorului imobilului.

Art.43.- (1) Imobilele care, în urma procedurilor prevăzute la Capitolul III, nu se restituie persoanelor îndreptățite, rămân în administrarea deținătorilor actuali.

(2) Imobilele cu altă destinație decât cea de locuință, prevăzute la alin.(1), se pot înstrăina potrivit legislației în vigoare. Deținătorii cu titlu la intrarea în vigoare a prezentei legi au drept de preempțiune.

(3) Imobilele cu destinația de locuințe, prevăzute la alin. (1), pot fi înstrăinate potrivit legislației în vigoare, chiriașii având drept de preempțiune.

(4) Sumele încasate ca urmare a vânzării imobilelor prevăzute la alin. (3) vor alimenta fondul prevăzut de art. 13 alin. (6) din Legca nr.112/1995.

Art.44.- (1) Chiriașii cărora, în temeiul art. 9 alin. (1)–(4) din Legea nr. 112/1995, li s-au vândut, cu respectarea prevederilor acestei legi, apartamentele în care locuiau, au dreptul să le înstrăineze sub orice formă înainte de împlinirea termenului de 10 ani de la data cumpărării numai persoanei îndreptățite, fost proprietar al acelei locuințe.

(2) Prețul acestei vânzări nu poate fi mai mare decât valoarea actualizată a prețului plătit de chiriaș la cumpărarea locuinței în baza Legii nr. 112/1995, cu excepția situațiilor când părțile convin altfel.

(3) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acestei legi, persoana îndreptățită trebuie să notifice chiriașului dobânditor intenția de a cumpăra locuința și adresa unde poate fi găsită.

(4) Persoana îndreptățită care a primit despăgubiri bănești pentru imobil este obligată să restituie statului, dacă este cazul, diferența dintre valoarea despăgubirilor primite și prețul de cumpărare plătit fostului chiriaș, actualizate.

Art.45.- (1) Persoanele cărora li s-a restituit în natură un imobil cu destinația de locuință și care dețin cu chirie în aceeași localitate o locuință din fondul locativ de stat sunt obligate să pună la dispoziția primăriei această locuință, la data mutării efective în imobilul restituit. Locuințele din fondul locativ de stat eliberate se constituie într-un "Fond locativ special" destinat chiriașilor din imobilele restituite foștilor proprietari.

(2) Familiilor cu mijloace financiare situate sub nivelul venitului minim pe economie, invalizilor, pensionarilor și persoanelor cu handicap li se vor asigura locuințe sociale construite dintr-un fond constituit în cotă de 2 % din sumele obținute din privatizare și care va fi prevăzut anual în legea bugetului de stat.

Art.46.- (1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu, sunt lovite de nulitate absolută, afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună credință.

(3) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele prevăzute la art.2 alin.(1) lit.b) sunt lovite de nulitate absolută, buna credință neputând fi invocată în aceste cazuri.

(4) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.

(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art.47.- (1) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și în cazul acțiunilor în curs de judecată, persoana îndreptățită putând alege calea prezentei legi, renunțând la judecata cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.

(2) În cazul acțiunilor formulate potrivit art.46 și art.48, procedura de restituire începută în temeiul prezentei legi este suspendată până la soluționarea acelor acțiuni prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Persoana îndreptățită va înștiința de îndată persoana notificată potrivit art.21 alin.(1).

(3) În cazul în care persoanei îndreptățite i s-a respins prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă acțiunea privind restituirea în natură a bunului solicitat, termenul de notificare prevăzut la art.21 alin.(1) curge de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

Art.48.- Persoanele îndreptățite, precum și persoanele vătămate într-un drept al lor căroră, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, li s-au respins prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile acțiunile având ca obiect bunuri preluate în mod abuziv de stat, de organizații cooperatiste sau de orice alte persoane juridice, pot solicita, indiferent de natura soluțiilor pronunțate, măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent, în condițiile prezentei legi.

Art.49.-(1) Chiriașii au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile.

(2) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat cu titlu, obligația de despăgubire prevăzută la alin.(1) revine persoanei îndreptățite.

(3) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat fără titlu, obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare.

(4) Valoarea despăgubirilor prevăzute la alin.(1) se stabilește pe bază de expertiză.

(5) Prin *îmbunătățiri*, în sensul prezentei legi, se înțeleg cheltuielile necesare și utile. Quantumul despăgubirilor se stabilește la valoarea actualizată a cheltuielilor, scăzându-se gradul de uzură al îmbunătățirilor, în raport cu durata de viață normală a acestora, care se suportă de chiriași.

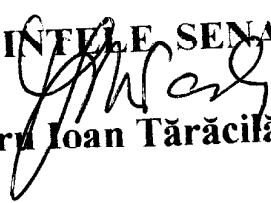
Art.50.- Secretarii unităților administrativ-teritoriale vor lua măsuri pentru conservarea tuturor dosarelor constituite de comisiile de aplicare a Legii nr.112/1995, vor elibera la cerere copii după actele existente la dosar și vor da relații solicitate de persoanele îndreptățite.

Art.51.- Cererile sau acțiunile în justiție, precum și transcrierea sau intabularea titlurilor de proprietate legate de aplicarea prevederilor prezentei legi, precum și de bunurile care fac obiectul acesteia sunt scutite de taxă de timbru.

Art.52.- La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 3 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă

**LISTA ACORDURILOR ÎNCHEIATE DE ROMÂNIA CU
ALTE STATE PRIVIND REGLEMENTAREA
PROBLEMELOR FINANCIARE ÎN SUSPENSIE**

- a) Acord între România și Republica Austria. Semnat la București, la 3 iulie 1963, intrat în vigoare la 27 aprilie 1965, ratificat prin Decretul nr.784 din 31 decembrie 1963, publicat în Buletinul Oficial nr.25 din 31 decembrie 1963;
- b) Acord între Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Regatului Belgiei și Marelui Ducat de Luxemburg, pe de altă parte, semnat la București la 13 noiembrie 1970, intrat în vigoare la 9 septembrie 1971, aprobat prin H.C.M. nr.197 din 2 martie 1971;
- c) Acord între România și Regatul Danemarcei semnat la București la 17 martie 1960, intrat în vigoare la 12 septembrie 1960, ratificat prin Decretul 173/1960, publicat în Buletinul Oficial nr.8 din 17 iunie 1960;
- d) Acord între România și Republica Franceză, semnat la București la 9 februarie 1969, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin HCM 363/25.III.1959;
- e) Acord între România și Grecia, semnat la Atena la 2 septembrie 1966, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin Decretul nr.956 din 30 noiembrie 1966, publicat în Buletinul Oficial nr.76 din 6 decembrie 1966;

- f) Acord între România și Guvernul Italiei, semnat la Roma la 23 ianuarie 1968, intrat în vigoare la 7 martie 1972, ratificat prin Decretul nr.569 din 4 iulie 1968, publicat în Buletinul Oficial nr.91 din 10 iulie 1968;
- g) Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, semnat la Londra la 10 noiembrie 1960, intrat în vigoare la data semnării;
- h) Acord între România și Regatul Norvegiei, semnat la București la 21 mai 1964, intrat în vigoare la 5 aprilie 1966, ratificat prin Decretul nr.425 din 5 iulie 1965, publicat în Buletinul Oficial nr.22 din 9 iulie 1965;
- i) Acord între Guvernul României și Guvernul Regal al Olandei, semnat la Haga la 8 mai 1967, intrat în vigoare la 31 iulie 1967, aprobat prin H.C.M. nr.1645 din 13 iulie 1967;
- j) Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia, semnat la București la 22 iunie 1965, intrat în vigoare la 15 martie 1967, ratificat prin Decretul nr.623 din 19 august 1965, publicat în Buletinul Oficial nr.28 din 20 august 1965;
- k) Acord între Guvernul României și Guvernul Canadei, semnat la Ottawa la 13 iulie 1971, intrat în vigoare la 14 decembrie 1971, ratificat prin Decretul nr.373 din 18 octombrie 1971, publicat în Buletinul Oficial nr.136 din 27 octombrie 1971;
- l) Acord între România și Statele Unite ale Americii, semnat la Washington la 30 martie 1960, intrat în vigoare la data semnării;
- m) orice alte asemenea acorduri încheiate de România cu alte state privind reglementarea problemelor financiare în suspensie.